

Sygnatura akt II C 274/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant sekr. sąd. M. O.

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa O. J.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 57.000 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami:

a) od kwoty 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) od dnia 5 września 2011 roku do dnia zapłaty,

b) od kwoty 8.935 zł (osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści pięć złotych) od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,

c) od kwoty 11.065 zł (jedenaście tysięcy sześćdziesiąt pięć złotych) od dnia 11 września 2014 roku do dnia zapłaty,

d) od kwoty 12.000 zł (dwanaście tysięcy złotych) od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki tytułem odszkodowania kwotę 1.165 zł (jeden tysiąc sto sześćdziesiąt pięć złotych) z ustawowymi odsetkami:

a) od kwoty 843,70 zł (osiemset czterdzieści trzy złote siedemdziesiąt groszy) od dnia 5 września 2011 roku do dnia zapłaty,

b) od kwoty 321,30 zł (trzysta dwadzieścia jeden złotych trzydzieści groszy) od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

3. oddala powództwo w pozostałej części;

4. obciąża pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 4415,08 zł (cztery tysiące czterysta piętnaście złotych osiem groszy) tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa kosztów sądowych;

5. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4322 zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 274/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 28 marca 2013 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., powódka O. J. reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kwoty 10 100 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty, w tym kwoty 8 935 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 1 165 tytułem odszkodowania za koszty leczenia, dojazdów i pomocy osób trzecich. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w wyniku wypadku drogowego z dnia 17 kwietnia 2011 roku powódka odniosła poważne obrażenia ciała, w tym uraz kręgosłupa szyjnego, uraz głowy oraz uraz prawego stawu kolanowego.

Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, który uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił na rzecz powódki kwotę 5 156,30 złotych tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania.

Powódka była leczona ortopedycznie i neurologicznie. Nadal utrzymują się u niej zawroty głowy i stały szum w uszach o zmiennym nasileniu, jak również ucisk w okolicy czołowej. Występuje uczucie niestabilności podczas chodzenia. U powódki stwierdzono osłabienie pobudliwości prawego błędnika. Powódce dokuczają również ból kręgosłupa szyjnego z promieniowaniem do potylicy. W następstwie wypadku powódka ma problemy ze snem, i obniżone samopoczucie. Z tych przyczyn korzystała z pomocy psychologa.

W zakresie żądania odszkodowania wskazano, iż dochodzona pozwem kwota obejmuje koszty leczenia i rehabilitacji w związku z wypadkiem, a także koszty niezbędnych dojazdów do placówek medycznych oraz koszty opieki osób trzecich do dnia wystąpienia przez powódkę z pozwem.

Uzasadniając początek biegu terminu ustawowych odsetek od żądanej kwoty zadośćuczynienia i odszkodowania, podano iż uwzględniając ustawowy trzydziestodniowy termin od zgłoszenia szkody, uzasadnione jest żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwot objętych żądaniem pozwu od dnia 4 września 2011 roku.

(pozew k. 2-5, pełnomocnictwo k. 7)

W odpowiedzi na pozew z dnia 6 maja 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Strona pozwana uznała zasadę swojej odpowiedzialności za następstwa zdarzenia z dnia 17 kwietnia 2011 roku i wypłaciła powódce kwotę 5 000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 156,30 złotych tytułem odszkodowania, uznając iż przyznane kwoty w całości wyczerpują roszczenia powódki. W uzasadnieniu wskazano, iż lekarze orzecznicy pozwanego ubezpieczyciela stwierdzili u powódki łączny uszczerbek na zdrowiu w wymiarze 4 % pozostający w bezpośrednim związku z przedmiotowym wypadkiem. Orzecznicy stwierdzili występowanie u powódki licznych zmian zwyrodnieniowych w obrębie kręgosłupa szyjnego, a ponadto stwierdzono, że występujące u niej bóle i zawroty głowy nie mają charakteru urazowego. Odnośnie żądania kwoty odszkodowania podniesiono, iż powódka nie wykazała iż podjęcie leczenia i rehabilitacji nie było możliwe w ramach NFZ. Pozwany zakwestionował także żądanie w zakresie ustawowych odsetek od dochodzonej kwoty 321,30 zł tytułem odszkodowania, podnosząc iż w toku postępowania likwidacyjnego powódka dochodziła kwoty 1 000 złotych z tego tytułu. Zgłoszenie roszczeń pozwanemu miało miejsce 5 sierpnia 2011 roku. Pozwany wypłacił dobrowolnie kwotę 156,30 złotych odszkodowania, zatem w zakresie kwoty 321,30 złotych odsetki winny być ewentualnie naliczane od dnia doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu.

(odpowiedź na pozew k. 44-46, pełnomocnictwo k. 47, odpis KRS k. 48-53)

Pismem z dnia 8 września 2014 roku pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo w ten sposób, że w miejsce kwoty 8935 zł wniósł o zasądzenie kwoty 45 000 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami jak w pozwie. Uzasadniając stanowisko wskazał, że u powódki występuje 24 % uszczerbek na zdrowiu. Występujące u niej zawroty głowy i szумы uszne pociągają za sobą znaczny dyskomfort i uciążliwość w życiu codziennym. Powódka cierpi też na zaburzenia adaptacyjne o obrazie reakcji depresyjnej przedłużonej. Dolegliwości powypadkowe zmusiły powódkę do rezygnacji z prowadzonej działalności gospodarczej.

(pismo k. 218-219)

W piśmie z dnia 17 września 2014 roku pozwany nie uznał powództwa w rozszerzonej części i wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto z ostrożności procesowej zakwestionował zasadność żądania przez powódkę zasądzenia na jej rzecz odsetek ustawowych od kwoty 45 000 złotych od dnia 4 września 2011 roku. Pełnomocnik pozwanego podniósł, iż w toku postępowania likwidacyjnego powódka zgłaszała żądanie zapłaty z tego tytułu w wysokości 30 000 złotych. Pozwany wypłacił jej świadczenie w kwocie 5 000 złotych zadośćuczynienia, zatem ewentualne odsetki ustawowe od kwoty 20 000 złotych należne są powódce za okres od dnia 11 września 2014 roku, tj. od dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej pisma rozszerzającego powództwo.

(pismo procesowe pozwanego k. 225-226)

Pismem z dnia 28 listopada 2014 roku pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo w zakresie żądania kwoty zadośćuczynienia i ostatecznie wniósł o zasądzenie z tego tytułu kwoty 57 000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami jak w pozwie. W uzasadnieniu podniósł, że u powódki występuje 6% uszczerbku na zdrowiu w aspekcie psychiatrycznym. Powódka nadal wymaga leczenia psychiatrycznego

(pismo k. 268)

Pozwany w piśmie z dnia 4 grudnia 2014 roku nie uznał powództwa w rozszerzonej części i wniósł o jego oddalenie. Podniósł nadto, że ewentualne odsetki ustawowe od kwoty rozszerzonej części powództwa w wysokości 13 000 złotych należne są od dnia 3 grudnia 2014 roku, tj. od dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej pisma rozszerzającego powództwo.

(pismo k. 272-273)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2011 roku w Ł. kierujący pojazdem R. (...) E. K., skręcając w lewo na skrzyżowaniu, nie ustąpił pierwszeństwa kierującej samochodem C. (...), w wyniku czego doszło do zderzenia pojazdów. Sprawca zdarzenia objęty był w tej dacie ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej w W..

(bezsporne, kserokopia pisma K. k. 83)

Z miejsca wypadku O. J. została przetransportowana karetką pogotowia ratunkowego do Wojewódzkiego (...) w Ł.. Po wykonaniu badań w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym u O. J. stwierdzono uraz kręgosłupa szyjnego, głowy, klatki piersiowej, i prawego stawu kolanowego. Badania RTG kręgosłupa szyjnego, klatki piersiowej, lewego stawu łokciowego i kolanowego nie wykazały obecności pourazowych zmian kostnych. Unieruchomiono prawą kończynę dolną w tutorze gipsowym, kręgosłup szyjny w miękkim kołnierzu ortopedycznym. O. J. została wypisana do domu z zaleceniem dalszego leczenia w poradni ortopedycznej. Otrzymała receptę na ketonal oraz clexane. Zgodnie z zaleceniami lekarskimi, O. J. w dniu 27 kwietnia 2011 roku zgłosiła się do (...) przy (...) im. M. K. w Ł., gdzie podczas wizyty kontrolnej zdjęto jej opatrunek gipsowy oraz przepisano lek mydocalm. W dnia 25 maja 2011 roku zalecono O. J. zdejmowanie kołnierza ortopedycznego oraz wykonywanie ćwiczeń izometrycznych. Wystawiono recepty na ketonal i mydocalm. Podczas wizyty kontrolnej w dniu 17 czerwca 2011 roku O. J. zgłaszała dolegliwości bólowe kolana

prawego. W obrazie RTG opisano zaostrzenie wyniosłości m-międzykłykciowej. Przepisano depomedrol. W dniu 30 czerwca 2011 roku O. J. zgłaszała mniejsze dolegliwości bólowe prawego kolana. Z uwagi na ograniczenie ruchomości w zakresie kręgosłupa szyjnego skierowano O. J. na rehabilitację. Leczenie ortopedyczne w zostało zakończone w dniu 1 sierpnia 2011 roku.

W związku z zawrotami głowy i odurzeniem oraz szumem w uszach, w dniu 10 maja 2011 roku O. J. została skierowana do poradni neurologicznej. Leczyła się nadto w poradni laryngologicznej, a w dniu 12 czerwca 2012 roku korzystała z konsultacji psychologicznej. W maju 2014 roku podjęła leczenie psychiatryczne.

W dniu 11 maja 2011 roku lekarz neurolog stwierdził u powódki stan po urazie uogólnionym, zespół pourazowy (ból, zawroty głowy, szum w uszach), objawy stresu pourazowego. Przeprowadzone u O. J. badanie TK głowy w dniu 5 grudnia 2011 roku ujawniło dwa ogniska poniedokrwiennie w lewej półkuli mózgu. W dniu 24 października 2011 roku u powódki wykonano badanie rtg kręg. C, które ujawniło zmiany zwyrodnieniowo – wytwórcze. Z powodu zawrotów głowy o charakterze układowym i uczucia niestabilności podczas chodzenia, powódka w dniu 11 marca 2013 roku miała wykonane badanie (...), które ujawniło osłabienie pobudliwości prawego błędnika.

(kserokopie dokumentacji lekarskiej k. 9-30, k. 240a – 245, dokumentacja lekarska k. 157-164v)

Powódka na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 17 kwietnia 2011 roku w aspekcie neurologicznym odniosła obrażenia ciała w postaci urazu zgięciowego kręgosłupa szyjnego, oraz urazu głowy. Następstwem zdarzenia jest przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego. Z neurologicznego punktu widzenia powódka doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %. Dolegliwości związane z urazem kręgosłupa szyjnego miały charakter znaczy w okresie 6 tygodni, później umiarkowany, stopniowo malejący przez okres ok. 3 miesięcy, następnie niewielki i utrzymujący się do chwili obecnej. Pod względem neurologicznym powódka wymagała pomocy osób trzecich przy wykonywaniu cięższych prac domowych związanych z dźwiganiem i podnoszeniem obu rąk do góry przez okres ok. 6 tygodni, w wymiarze ok. 1 godziny dziennie. Z punktu widzenia neurologa rokowania co do stanu zdrowia O. J. i całkowitego ustąpienia u niej dolegliwości są niepewne. Koszty leków zaleconych przez neurologa kształtowały się według zaleceń odnotowanych w karcie z poradni neurologicznej: C. forte lub V. forte (6 opakowań po 32 złote każde), C. (1 opakowanie ok 33 złote), A. (2 opakowania ok. 6 złotych za opakowanie). Rokowania co do stanu zdrowia powódki na przyszłość są niepewne co do całkowitego ustąpienia dolegliwości. Uraz zgięciowy kręgosłupa może przyspieszać rozwój choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. Dostęp do badania (...) w ramach procedur NFZ jest utrudniony a terminy zwykle odległe.

(pisemna opinia biegłego neurologa k. 119-120 odw)

U powódki w wyniku stresu związanego z wypadkiem z dnia 17 kwietnia 2011 roku, jak i z powodu jego następstw laryngologicznych (szum w uszach i zawroty głowy), które miały i nadal mają decydujący wpływ na (...) oraz możliwość funkcjonowania, pojawiły się zaburzenia adaptacyjne o obrazie reakcji depresyjnej przedłużonej, które wtórnie jeszcze bardziej obniżyły jej możliwości funkcjonowania. Dolegliwości te trwają u powódki do chwili obecnej, a zaburzenia adaptacyjne wraz z upływem czasu pogłębiają się i nawarstwiają.

(pisemna opinia biegłego psychologa k. 139-143)

W wyniku wypadku z dnia 17 kwietnia 2011 roku u powódki wystąpiły zawroty głowy i szumy uszne, utrzymujące się nadal. Przyczyną zawrotów (odczuwanych jako budzące niepokój iluzje ruchu otoczenia bądź własnego ciała) jest dysfunkcja prawego błędnika spowodowana urazem skrętnym kręgosłupa szyjnego i urazem głowy. Pod względem otolaryngologicznym trwały uszczerbek na zdrowiu powódki, związany z zawrotami głowy i szumami usznymi, wynosi łącznie 15 %, w tym 10 % uszczerbku związanego z zawrotami głowy oraz 5 % uszczerbku w związku z występującymi u powódki szumami usznymi.

Zawroty głowy i szумы uszne powodują znaczny dyskomfort i uciążliwość w codziennym życiu, nie wymagają natomiast pomocy osób trzecich. Rokowania co do całkowitego ustąpienia objawów chorobowych u powódki są niepewne, z uwagi na wiek powódki.

U powódki nie doszło do wstrząśnienia błędnika. Zawroty głowy, na które skarży się powódka to objaw subiektywny, który należy wiązać przede wszystkim z doznany uraz szyjnego odcinka kręgosłupa, spotęgowany dodatkowo obecnymi u niej zmianami zwyrodnieniowo – wytwórczymi kręgów C4-C7. Może to osłabiać pobudliwość błędnika bez uszkodzenia jego struktur. Mechanizm powstałej dysfunkcji polega na upośledzeniu ukrwienia ucha wewnętrznego, które wynika z obniżenia przepływu krwi – wskutek urazu – w obszarze tętnicy podstawnej przebiegającej wzdłuż kręgosłupa szyjnego i odchodzącej od niej tętnicy błędnikowej, zaopatrujących ucho wewnętrzne; w konsekwencji prowadzi to do osłabienia pobudliwości błędnika (labiryntopatia) wykazanego w badaniu videonystagmograficznym powódki, manifestującego się zawrotami głowy.

Brak wskazań do korzystania przez powódkę z prywatnych konsultacji w zakresie otolaryngologii/audiologii. Badanie czynności błędnika przeprowadzane jest w ramach procedur NFZ (w Ł. istnieją 3 pracownie), jednak okres oczekiwania jest długi. Nie jest to badanie bardzo pilne, ze wskazań życiowych.

Koszty leków stosowanych w terapii zawrotów głowy i szumów usznych wynoszą w zależności od stosowanych preparatów od 41,38 zł (V. tabl. 24 mg, 50 tabletek) do 70,79 złotych (B. tabl. 24 mg, 50 tabletek). Poprawiają one mikrokrążenie ucha wewnętrznego, zmniejszając nasilenie dolegliwości. Najlepsze wyniki leczenia zapewnia długotrwałe stosowanie dawki 48 mg (tj 2 tabletki dziennie).

(pisemna opinia biegłego otolaryngologa k. 165-169, pisemne opinie uzupełniające k. 194-196, k. 230-231, 284-286, ustna opinia uzupełniająca biegłego k. 322-323)

W następstwie zdarzenia z dnia 17 kwietnia 2011 roku u powódki wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu, w związku z przebyłym urazem skrętnym kręgosłupa szyjnego pod względem ortopedycznym wynosi 2 %. Wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu związanego ze stłuczeniem prawego stawu kolanowego wynosi 2 %. Brak jest objawów klinicznych dysfunkcji prawego stawu skokowego, jak również nie potwierdzenie zaistnienia uszkodzenia stawu skokowego w pierwotnym rozpoznaniu nie daje podstaw do oceny uszczerbku z tego względu. W okresie pierwszego miesiąca od wypadku u powódki cierpienia fizyczne spowodowane wypadkiem były znacznego stopnia w związku z odniesionym urazem kręgosłupa w odcinku szyjnym. W późniejszym czasie dolegliwości te zmniejszały się do poziomu odczuwanych bólów podczas schylania i obrotu głowy w prawo. Cierpienia związane ze stłuczeniem kolana spowodowane są urazem chrząstki stawowej rzepki, były dość znaczne w okresie pierwszego miesiąca po wypadku, a następnie stopniowo zmniejszały się w ciągu następnych 3-4 miesięcy. O. J. wymagała pomocy innych osób w czynnościach natury egzystencjalnej w wymiarze 2 godzin dziennie w czasie pierwszych 6 tygodni po wypadku. Po tym okresie, pomoc ta nie była już konieczna przy wykonywaniu czynności życia codziennego. Powódka zasadnie ponosiła koszty zakupu leków ketonal, mydocalm, clexane oraz kołnierza ortopedycznego. Leczenie rehabilitacyjne mogło odbywać się w ramach poradni uspołecznionej, bezpłatnie. Rokowanie na przyszłość jest korzystne, ale nie można wykluczyć ewentualnego wpływu urazów na przyspieszenie rozwoju zmian zwyrodnieniowych zarówno w obrębie kręgosłupa szyjnego, jak i prawego stawu kolanowego.

(pisemna opinia biegłego ortopedy k. 186-188)

Wypadek z dnia 17 kwietnia 2011 roku wywołał u O. J. zaburzenia depresyjne, obecnie utrwalone, ale o reaktywnym początku. Uszczerbek na zdrowiu powódki ma charakter długotrwały i wynosi 6 % w aspekcie psychiatrycznym. Cierpienia psychiczne związane z inwalidztwem powypadkowym utrzymują się nadal i są znacznego stopnia. O. J. wymaga leczenia psychiatrycznego, które to może być realizowane w ramach NFZ. Miesięczny koszt leczenia zaburzeń wynosił około 50 złotych, a ostatnio stosowane leczenie wynosiło 35 złotych miesięcznie. Ze względu na stan zdrowia psychicznego powódka nie wymagała pomocy osób trzecich. Uraz psychiczny powódki nie był bezpośrednim następstwem wypadku, ale wywodził się z kalectwa somatycznego. U powódki wystąpiła trudność adaptacji do

kalectwa. Rokowania co do zaburzeń nastroju (zaburzeń depresyjnych) są niepewne z uwagi na wiek powódki oraz trwałość inwalidztwa somatycznego.

(pisemna opinia sądowo-psychiatryczna k. 237-239 opinia ustna uzupełniająca biegłej k. 304-305)

Powódka po wypadku, przez okres około 4 miesięcy, przyjmowała środki przeciwbólowe. W tym czasie najbardziej odczuwane przez nią dolegliwości związane były z zawrotami głowy, szumem w uszach, bólem kręgosłupa w odcinku szyjnym, a także bólem kolana i łokcia lewego. Powódka po 4 miesiącach od wypadku wróciła do wykonywania obowiązków zawodowych – prowadzenia swojej działalności gospodarczej. Nieustąpienie dolegliwości bólowych zmusiło powódkę do likwidacji działalności. O. J. w dalszym ciągu przyjmuje leki, w tym leki psychiatryczne. Powódka korzystała z pomocy syna i synowej w wykonywaniu codziennych czynności, którzy w tym celu na okres ponad trzech miesięcy po wypadku wprowadzili się do powódki. Pomagali powódce przy przygotowywaniu posiłków, sprzątanii, robieniu zakupów, praniu. Później syn także pomagał powódce, a do dziś pomaga jej w ciężkich pracach domowych. Po zdjęciu gipsu powódka poruszała się przez pewien czas przy pomocy kuli. Przed wypadkiem O. J. nie skarżyła się na bóle ani zawroty głowy, nie leczyła się ortopedycznie.

(zeznania powódki k. 324-325, zeznania świadka M. J. k. 115-116)

W dniu 12 lipca 2012 roku powódka poniosła koszt prywatnych konsultacji w O. (...): ortopedycznej w kwocie 150 zł, neurologicznej w kwocie 150 zł, psychologicznej w kwocie 100 zł i zabiegów fizykoterapeutycznych w kwocie 600 zł. W dniu 13 marca 2013 roku powódka poniosła koszt badania (...) w kwocie 165 zł. Poniosła też koszty zakupu leków w kwietniu 2011r w kwocie 22,48 zł (C.), oraz w maju 2011 roku: w kwocie 64,48 zł (V. i C.) i 25,34 zł (K. Forte i M. Forte). W dniu 15 maja 2011 roku poniosła koszt zakupu kołnierza ortopedycznego i opaski stawu kolanowego w łącznej kwocie 44 zł.

(kserokopie: rachunku k. 36, faktur k. 37, k. 96-98, paragonu k. 99)

Pismem doręczonym pozwanemu w dniu 5 sierpnia 2011 roku pełnomocnik powódki zgłosił szkodę i wniósł o wypłatę na rzecz O. J. kwoty 30 000 złotych tytułem zadośćuczynienia i kwoty 1 000 złotych tytułem odszkodowania.

(kserokopia zgłoszenia szkody k. 80-81)

Decyzją z dnia 28 września 2011 roku (...) SA z siedzibą w W. przyznał O. J. świadczenie w kwocie 5156,30 złotych, w tym 5 000 złotych tytułem zadośćuczynienia za krzywdę oraz 156,30 złotych tytułem odszkodowania.

(kserokopia decyzji z dn. 28.09.2011r. k. 33)

Koszt jednej godziny za usługi opiekuńcze na terenie miasta Ł. w okresie od lipca 2009 roku do chwili obecnej w dni powszednie wynosi 9,50 zł.

(okoliczność znana Sądowni urzędowo)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów, wśród nich dokumentacji medycznej i jej kserokopii, opinii biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, otolaryngologii, psychologii i psychiatrii, zeznań świadka M. J. oraz powódki. Stan faktyczny na podstawie kserokopii dokumentów ustalono na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Opinie powołanych biegłych są spójne, logiczne i stanowią pełnowartościowe źródło wiedzy specjalistycznej. Są one zupełne i wyczerpujące.

Opinie biegłych: psychologa, ortopedy i neurologa nie były przez strony kwestionowane. Na wniosek pełnomocnika strony pozwanej biegła psychiatra wydała opinię ustną uzupełniającą, po której strony nie kwestionowały tej opinii.

W zakresie opinii biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii sporządzonej przez W. S., wskazać należy, iż pełnomocnicy stron kwestionowali podstawę, na której biegły oparł się, ustalając łączny 15 % uszczerbek na zdrowiu powódki, będący konsekwencją wypadku z dnia 17 kwietnia 2011 roku /k. 181, k. 183/. W uzupełniających opiniach, biegły odnosząc się do pytań i wątpliwości zgłaszanych przez pełnomocników stron wyjaśnił, iż posłużenie się przez niego przy określaniu wielkości uszczerbku na zdrowiu powódki tabelą procentową oceny uszczerbku stworzoną przez pozwane towarzystwo, wynikało z braku podstaw i odpowiednich punktów według tabeli stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku (DZ.U. Nr 234, poz. 1974). Biegły skorzystał zatem z podobnej tabeli (...) (podobieństwo wysokości % uszczerbku w wielu jednostkach chorobowych). Biegły podkreślił, iż u powódki występuje dysfunkcja prawego błędnika, która została wykazana w badaniu pod postacią osłabienia pobudliwości błędnika prawego powodująca zawroty głowy. W stosunku do powódki orzekanie uszczerbku na zdrowiu w oparciu o ministerialną tabelę nie było możliwe, bowiem występujące u powódki szumy uszne nie są kwalifikowane jako upośledzenia słuchu. U powódki nie doszło do utraty słuchu. Tabela oceny uszczerbków pozwanego towarzystwa zawiera bardziej szczegółowe wyliczenie uszkodzeń ucha oraz wymienia ich objawy, czego próżno szukać w tabeli ministerialnej. Biegły wyjaśnił, iż nawet orzekając o uszczerbku na zdrowiu powódki wynikającym ze stwierdzonych u niej zawrotów głowy, w oparciu o tabelę ministerialną, posłużyłby się punktem 48 i przyznał uszczerbek we wskazanej w opinii wysokości.

Na uwagę zasługuje fakt, iż rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, zostało wydane dla potrzeb orzekania uszczerbku na zdrowiu na gruncie ubezpieczenia społecznego w przypadku wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W praktyce posiłkują się nim również biegli sądowi ustalając stopień uszczerbku na zdrowiu poszkodowanych dochodzących zadośćuczynienia bądź odszkodowania w związku z doznaną szkodą na osobie, nie stanowiącą wyniku wypadku przy pracy bądź choroby zawodowej. Zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia, lekarz orzecznik ustala w procentach stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu według oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, która jest określona w załączniku do rozporządzenia. Stosownie do § 8 ust. 2 rozporządzenia, jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku ocena procentowa określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, lekarz orzecznik określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania.

Tabela uszczerbków stanowiąca załącznik do wskazanego rozporządzenia nie obejmuje wszystkich sytuacji, które mogą spowodować uszczerbek na zdrowiu. W związku z tym, ust.3 § 8 rozporządzenia stanowi, że w sytuacji, gdy w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej; może wówczas ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej.

Jak wynika z porównania ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z treścią załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku, tabela uszczerbków nie przewiduje w ogóle sytuacji powstania uszczerbku na zdrowiu w przypadku pourazowego szumu w uszach. Punkt tabeli ministerialnej odnoszący się do upośledzenia słuchu w przypadku powódki nie ma zastosowania. Brak jest przy tym normy prawnej wprost wskazującej na podstawę orzekania przez biegłych sądowych uszczerbku na zdrowiu w sytuacji jak u powódki. Wobec tego, w ocenie Sądu, biegły otolaryngolog postąpił prawidłowo stosując pomocniczo tabelę norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., który w punkcie 41 b opisuje pourazowe szumy uszne które w zależności od stopnia nasilenia oceniane są w przedziale 1-5 %. Punkt 47b tabeli określa uszkodzenie ucha wewnętrznego z uszkodzeniem części statycznej (zawroty głowy, nudności, niewielkie zaburzenia równowagi) i wskazuje na przedział 1-20 %. Podane punkty tabeli ubezpieczyciela wskazują pozycje najbardziej zbliżone do sytuacji powódki, co obszernie umotywował w opiniach uzupełniających biegły otolaryngolog. Ponadto biegły wskazał, iż stosując w drodze analogi punkt 48 tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku, w przypadku powódki w zakresie stwierdzonych u niej zawrotów głowy orzekł by taki sam stopień

uszczerbku na zdrowiu. Orzekanie o szumach usznych na tej podstawie nie byłoby możliwe, bowiem ten uraz w tabeli ministerialnej nie został uwzględniony.

Odnosząc się do wątpliwości strony pozwanej biegły wyjaśnił nadto, że szum uszny powódki nie towarzyszy zaburzeniom równowagi a jedynie zawrotom głowy, które są subiektywnym wrażeniem/złudzeniem ruchu własnego ciała bądź otoczenia i nie należy ich utożsamiać z obiektywnymi zaburzeniami równowagi. Stąd biegły zastosował punkt 47b tabeli (...) jako właściwy i najbardziej zbliżony do przypadku powódki, gdyż jako jedyny wymienia zawroty głowy, wprawdzie w kontekście uszkodzenia części statycznej ucha wewnętrznego, do którego u powódki nie doszło.

Po tych wyjaśnieniach biegłego, pełnomocnik pozwanego kwestionował opinię, wskazując, że skoro u powódki nie doszło do uszkodzenia ucha wewnętrznego, niewłaściwe jest kwalifikowanie uszczerbku na zdrowiu powódki z pkt 47b tabeli (...). Ten punkt dotyczy bowiem zasadniczego urazu w postaci uszkodzenia ucha wewnętrznego i dalszych jego konsekwencji, a zatem w przypadku jego braku nie jest możliwe stosowanie tego punktu per analogiam. Pełnomocnik pozwanej wnosił o wydanie opinii przez innego biegłego z zakresu otolaryngologii. /k. 204-205, tabela k. 207- 207v, k. 276/

Odnosząc się do tych zastrzeżeń strony pozwanej biegły w opinii pisemnej uzupełniającej wyjaśnił mechanizm powstałej u powódki dysfunkcji (opisany wyżej w ustaleniach faktycznych) /k. 286/ wskazując, że procentowa ocena uszczerbku spowodowanego dysfunkcją błędnika z zawrotami głowy powstała w następstwie urazu skrętnego kręgosłupa, a oznaczająca niepełnosprawne funkcjonowanie części statycznej ucha wewnętrznego winna być przeprowadzona wg pkt 47 b, który brzmi „uszkodzenie części statycznej ucha wewnętrznego (zawroty...)”

Dodatkowo w ustnej opinii uzupełniającej biegły wyjaśnił, że istniejące u powódki zmiany zwyrodnieniowe nie mogły doprowadzić do dysfunkcji błędnika. Dolegliwości te pojawiły się u powódki po wypadku, stąd dominującym elementem był uraz skrętny kręgosłupa. W orzeczonym 10% uszczerbku z powodu zawrotów głowy udział zmian zwyrodnieniowych biegły określił na nie więcej jak 2%, ale zaznaczył, że nie spotkał się z przypadkiem, aby takie zmiany zwyrodnieniowe mogły powodować dysfunkcję błędnika, tym bardziej że w przedmiotowym przypadku ta dysfunkcja dotyczy jednego błędnika. /k. 322-323/

W konsekwencji, zdaniem Sądu, brak jest podstaw, aby kwestionować dokonaną przez biegłego otolaryngologa ocenę uszczerbku na zdrowiu powódki. W ocenie Sądu wyjaśnienia biegłego odnośnie zastrzeżeń stron zostały poparte racjonalną argumentacją, i nie budzą wątpliwości Sądu. Dlatego też Sąd oddalił wniosek pełnomocnika strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powódka żądała ostatecznie zasądzenia od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 57 000 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 1 165 złotych tytułem odszkodowania za poniesione koszty opieki osób trzecich i koszty dojazdów i koszty leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty.

W sprawie bezspornym jest, że sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie, a także okoliczności wypadku. Spór koncentrował się zatem wokół zakresu obrażeń ciała odniesionych przez powódkę w wyniku przedmiotowego zdarzenia oraz wysokości szkody, a w konsekwencji wysokości świadczeń rekompensujących jej zakres.

Według art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Również zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2013

r. poz. 392) z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierowca pojazdu mechanicznego są zobowiązani – na podstawie prawa – do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę.

Przepis art. 445 § 1 k.c. przewiduje m.in., że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, czyli szkodę niemajątkową, wyrażającą się w doznanym bólu, cierpieniu, ujemnych doznaniach psychicznych. Zgodnie z ugruntowanym w doktrynie i orzecznictwie poglądem zadośćuczynienie stanowi sposób naprawienia szkody niemajątkowej na osobie wyrażającej się krzywdą w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych. Inaczej niż przy odszkodowaniu, w przypadku zadośćuczynienia, ustawodawca nie wprowadza jasnych kryteriów ustalania jego wysokości. Wskazuje jedynie ogólnikowo, iż suma przyznana z tego tytułu winna być odpowiednia.

Przez tę "odpowiednią" sumę należy rozumieć kwotę pieniężną, której wysokość utrzymana jest w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa oraz dostosowaną do okoliczności konkretnego wypadku. Jednym z kryteriów określających "odpowiedniość" zadośćuczynienia jest jego kompensacyjny charakter (wyrok SN z 15 lutego 2006 r., IV CK 384/05, opubl. w LEX nr 190756, wyrok SN z 6 czerwca 2003 r., IV CKN 213/01, opubl. w LEX nr 141396). Oznacza to, że przyznana poszkodowanemu kwota powinna stanowić realną wartość ekonomiczną w odniesieniu do doznanej krzywdy, nie będąc przy tym jedynie wartością symboliczną, jak i nie stanowiąc źródła bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanego (wyrok SN z 28 września 2001 r., III CKN 427/00, opubl. w LEX nr 52766 oraz wyrok SA w Lublinie, I ACa z 29 września 2005 r., 510/05, opubl. w (...)).

W myśl art. 445 § 1 k.c. kompensowana jest krzywda, która oznacza szkodę niemajątkową wywołaną naruszeniem dobra osobistego, polegająca na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach pokrzywdzonego. Przyznanie zadośćuczynienia i jego wysokość zależy od sądowej oceny okoliczności danej sprawy i nie oznacza dowolności organu stosującego prawo co do możliwości korzystania z udzielonej mu kompetencji (por. wyrok SN z 19 kwietnia 2006 r., II PK 245/05, OSNP 2007, nr 7-8, poz. 101 i wyrok SN z 17 stycznia 2001 r., II KKN 351/99, Prok. i Pr. 2006, nr 6, s. 11). Przy oznaczeniu zakresu wyrządzonej krzywdy należy wziąć pod uwagę rodzaj naruszonego dobra, zakresu (natężenie i czas trwania) naruszenia, trwałości skutków naruszenia i stopnia ich uciążliwości (por. wyrok SN z 20 kwietnia 2006 r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok SN z 1 kwietnia 2004 r., II CK 131/03, LEX nr 327923; wyrok SN z 19 sierpnia 1980 r., IV CR 283/80, OSN 1981, Nr 5, poz. 81; wyrok SN z 9 stycznia 1978 r., IV CR 510/77, OSN 1978, Nr 11, poz. 210). Na pojęcie krzywdy składają się nie tylko trwałe, lecz także przemijające zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu, polegające na znoszeniu cierpień psychicznych (wyrok SN z dnia 20 marca 2002 r., V CKN 909/00, LEX nr 56027).

Przesłanką konieczną dla przyjęcia odpowiedzialności deliktowej jest występowanie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem, a szkodą. Zgodnie z teorią przyczynowości adekwatnej związek przyczynowy zachodzi tylko wtedy gdy w zestawie wszystkich przyczyn i skutków mamy do czynienia jedynie z takimi przyczynami, które normalnie powodują określone skutki. Nie wystarczy więc stwierdzenie istnienia związku przyczynowego jako takiego, wymagane bowiem jest stwierdzenie, że chodzi o następstwo normalne.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że związek przyczynowy jest kategorią obiektywną i należy go pojmować jako obiektywne powiązanie ze sobą zjawiska nazwanego "przyczyną" ze zjawiskiem określonym jako "skutek". Ustawodawca wprowadzając w art. 361 § 1 k.c. dla potrzeb odpowiedzialności cywilnej ograniczenie odpowiedzialności tylko za normalne (typowe, występujące zazwyczaj) następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikała, nie wprowadza pojęcia związku przyczynowego w rozumieniu prawnym, odmiennego od istniejącego w rzeczywistości. Ogranicza tylko odpowiedzialność do wskazanych w przepisie normalnych (adekwatnych) następstw. Istnienie związku przyczynowego jako zjawiska obiektywnego jest determinowane określonymi okolicznościami faktycznymi konkretnej sprawy i dlatego istnienie związku przyczynowego bada się w okolicznościach faktycznych określonej sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2011 r. wydany w sprawie I CSK 475/10). Oceniając wysokość należnej sumy zadośćuczynienia sąd korzysta z daleko idącej swobody (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 lipca 2000 roku, II CKN 1119/98, LEX 50884).

Kryterium pozwalającym na pewną obiektywizację rozmiaru doznanej szkody może być w niniejszej sprawie stopień trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki wynoszący łącznie 30%. Biegły otolaryngolog wyjaśnił, że w 10% uszczerbku z powodu zawrotów głowy zmiany zwyrodnieniowe mają udział nie większy niż 2%, ale jednocześnie zaznaczył, że same zmiany zwyrodnieniowe nie mogły spowodować dysfunkcji błędnika u powódki. Stąd ich znaczenie w kontekście następstw na zdrowiu powódki wynikających ze zdarzenia jest niewielkie. W następstwie wypadku z dnia 17 kwietnia 2011 roku u powódki stwierdzono obrażenia w postaci urazu głowy z dysfunkcją błędnika prawego, uraz skrętny kręgosłupa w odcinku szyjnym, stłuczenie prawego stawu kolanowego. Nadto u powódki stwierdzono zaburzenia depresyjne. W okresie pierwszego miesiąca od wypadku u powódki cierpienia fizyczne spowodowane wypadkiem były znacznego stopnia w związku z odniesionym urazem kręgosłupa w odcinku szyjnym. W późniejszym czasie dolegliwości te zmniejszały się do poziomu odczuwanych bólów podczas schylania i obrotu głowy w prawo. Cierpienia związane ze stłuczeniem kolana spowodowane są urazem chrząstki stawowej rzepki i były znacznego stopnia w okresie pierwszego miesiąca po wypadku, a następnie zmniejszały się w ciągu następnych 3-4 miesięcy. Cierpienia psychiczne związane z inwalidztwem powypadkowym utrzymują się nadal. Zawroty głowy i szумы uszne powodują znaczny dyskomfort i uciążliwość w codziennym życiu powódki. Rokowania co do całkowitego ustąpienia objawów chorobowych u powódki są niepewne, z uwagi na wiek powódki.

Po zdarzeniu z uwagi na stan zdrowia powódka musiała zrezygnować z prowadzonej działalności gospodarczej. Nie można wykluczyć wpływu doznanych w wyniku wypadku z dnia 17 kwietnia 2011 roku urazów na przyspieszenie rozwoju zmian zwyrodnieniowych w obrębie kręgosłupa szyjnego oraz prawego stawu kolanowego. Rokowania co do zaburzeń nastroju nie są pewne z uwagi na wiek powódki oraz trwałość inwalidztwa somatycznego.

Uwzględniając zarówno rodzaj i rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy, jak też dyrektywę przyznawania umiarkowanego zadośćuczynienia, w ocenie Sądu odpowiednie zadośćuczynienie stanowi kwota 62.000 złotych. Uwzględniając dokonaną na rzecz powódki przez pozwanego ubezpieczyciela wcześniejszą wypłatę świadczenia w kwocie 5 000 złotych, Sąd ostatecznie zasądził na rzecz powódki kwotę 57 000 złotych tytułem dalszego zadośćuczynienia.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Naprawienie szkody obejmuje w szczególności zwrot wszelkich wydatków poniesionych przez poszkodowanego zarówno w związku z samym leczeniem i rehabilitacją (lekarstwa, konsultacje medyczne, protezy, kule, wózek inwalidzki itp.), jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia (por. np. orz. SN z 21.5.1973 r., II CR 194/73, OSP 1974, Nr 4, poz. 83) oraz inne dodatkowe koszty związane z doznany uszczerbkiem (np. przejazdów, wyżywienia). Powódka w związku z wypadkiem poniosła koszt zakupu leków, których miesięczny koszt biegły neurolog oszacował na kwotę ok. 237 złotych. Powódka w toku postępowania sądowego przedłożyła faktury VAT, w tym na zakup leków, kołnierza S. i opaski stawu kolanowego w łącznej wysokości 156,30 zł, za badanie (...) 165 zł, których zasadność wydatkowania potwierdziły opinie biegłych. Biegła psychiatra wskazała nadto na zasadność ponoszenia przez powódkę kosztów leczenia psychiatrycznego w kwocie 50 złotych miesięcznie, wskazując jednocześnie iż ostatnio stosowane leczenie kosztowało 35 zł miesięcznie. Koszty leków stosowanych w terapii zawrotów głowy i szumów usznych wynoszą w zależności od stosowanych preparatów od 41,38 zł (V. tabl. 24 mg, 50 tabletek) do 70,79 złotych (B. tabl. 24 mg, 50 tabletek). Najlepsze wyniki leczenia zapewnia długotrwałe stosowanie dawki 48 mg (tj 2 tabletki dziennie). Powódka nie wykazała jak długo i który wskazany preparat przyjmowała.

Wszystkie powyżej wskazane wydatki były uzasadnione. Koszty leczenia powódki wyniosły więc co najmniej 684,68 zł.

Niezależnie od tego powódka poniosła koszty prywatnych konsultacji lekarskich i zabiegów fizykoterapeutycznych, które to wydatki nie były uzasadnione, gdyż istniała możliwość korzystania z nich przez powódkę w ramach NFZ, a także nie ustalono, aby czas oczekiwania na nie był nadmiernie długi.

Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, iż powódka w związku z odniesionymi w wyniku zdarzenia z dnia 17 kwietnia 2011 roku obrażeniami ciała wymagała opieki i pomocy osób trzecich. Biegły ortopeda

wskazał, iż powódka wymagała pomocy w czynnościach natury egzystencjalnej w wymiarze 2 godzin dziennie w czasie pierwszych 6 tygodni po wypadku. Po tym okresie, pomoc ta nie była już konieczna przy wykonywaniu czynności życia codziennego. Biegły neurolog potwierdził konieczność korzystania przez powódkę z pomocy osób trzecich przy wykonywaniu cięższych prac domowych związanych z dźwiganiem i podnoszeniem obu rąk do góry.

Okoliczność świadczenia pomocy wobec powódki potwierdził w złożonych zeznaniach syn powódki – M. J., wskazując iż po wypadku zamieszkał wraz matką by pomagać jej w codziennych czynnościach, bowiem ich samodzielne wykonywanie, ze względu na odniesione obrażenia ciała, było dla niej utrudnione. Uwzględniając powyższe uznać należało, iż żądanie odszkodowania z tytułu opieki osób trzecich zasadne jest w kwocie 798 zł (42 dni x 2 godzin x 9,50zł).

Mając powyższe na uwadze, kwotę wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym, oraz będąc związanym granicami żądania pozwu, Sąd ostatecznie zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 165 złotych.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c.), chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe.

W niniejszej sprawie datą zgłoszenia szkody przez powódkę był 5 sierpnia 2011 roku. Powódka na etapie postępowania likwidacyjnego zgłosiła pozwanemu ubezpieczycielowi żądanie zapłaty kwoty 30 000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 1 000 złotych tytułem odszkodowania. Pozwany dokonał dobrowolnej wypłaty świadczenia na rzecz powódki w wysokości 5 000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 156,30 złotych tytułem odszkodowania. Uwzględniając zatem upływ 30-dniowy termin do wypłaty świadczenia od daty zgłoszenia, Sąd zasądził ustawowe odsetki od kwoty zadośćuczynienia – 25 000 złotych oraz odszkodowania – 843,70 złotych, od dnia 5 września 2011 roku.

W toku postępowania sądowego pełnomocnik powódki dwukrotnie dokonywał modyfikacji żądania pozwu, rozszerzając powództwo w zakresie zadośćuczynienia kolejno do kwoty 45 000 złotych (k. 218) oraz do kwoty 57 000 złotych (k. 268). Żądanie zapłaty zadośćuczynienia ponad kwotę 30 000 złotych zostało zgłoszone dopiero w toku procesu, dlatego też orzeczenie o odsetkach ustawowych od zasądzonych kwot powinno uwzględniać datę doręczenia żądania pozwu stronie przeciwnej. Mając powyższe na uwadze odsetki ustawowe od kwoty 8 935 złotych zadośćuczynienia zasądzono od dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu stronie pozwanej tj. od dnia 23 kwietnia 2013 roku (k.41), od kwoty 11 065 złotych od daty doręczenia odpisu pierwszego pisma rozszerzającego powództwo pełnomocnikowi pozwanego tj. 11 września 2014 roku i analogicznie od kwoty 12 000 złotych od dnia 3 grudnia 2014 roku tj daty doręczenia odpisu drugiego pisma rozszerzającego powództwo pełnomocnikowi pozwanego, do dnia zapłaty. Daty, w których strona pozwana otrzymała pisma zawierające rozszerzenie powództwa wynikają z jej pisma zawierających stanowisko odnośnie rozszerzenia powództwa.

W zakresie odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty odszkodowania (ponad kwotę zgłoszoną w toku postępowania likwidacyjnego) w wysokości 321,30 zł, Sąd zasądził je od dnia 23 kwietnia 2013 roku (tj. od dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu stronie przeciwnej) do dnia zapłaty.

Dalej idące żądanie w zakresie odsetek ustawowych podlegało oddaleniu.

Sąd na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c., Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi od pozwanego kwotę 4 415,08 zł należną tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd 2 k.p.c. zgodnie z którym Sąd może nałożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Powódka uległa jedynie co do żądania w części odnoszącej się do roszczenia o odsetki ustawowe od zasądzonych

kwot zadośćuczynienia i odszkodowania. Łącznie koszty poniesione przez powódkę to 4 322 złotych (505 zł tytułem opłaty od pozwu, 2. 400 zł – kosztów zastępstwa procesowego, 1 400 zł – zaliczki na biegłych, 17 zł - opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa). Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powódki została ustalona na podstawie § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013 poz. 461 t.j.).